

podstatu předpisů § 163 obč. zák. a § 166 prvý odstavec obč. zák. v novém doslovu (dříve § 166). Předpisy tyto, pokud se jimi odkazuje zjištění nemanželského otcovství a nárok na výživu proti nemanželskému otci na pořad práva, jsou vlastně jen výjimkou ze všeobecné základní zásady § 21 obč. zák. a § 185 nesp. říz., podle nichž péče o zájmy nezletilců jakožto osob požívajících zvláštní zákonné ochrany odkázána jest na pořad nesporného řízení. Předpis § 16 první dílčí novely k obč. zákonu není nic jiného než že v určitých případech sjednává při úpravě výživy nemanželského dítěte proti otci zase platnost řečené všeobecné zásady. Předpis § 16 novely nemá nic společného s předpisem druhé věty § 166 obč. zák. v novém doslovu, třeba oba tyto předpisy jsou podle § 9 první dílčí novely nyní sloučeny v jeden §. Jak ze zprávy komise pro justiční věci příl. čís. 78 b) k stenografickému protokolu panské sněmovny sezení XXI 1912 patrně, nemělo spojení dřívějších §§ 166 a 167 obč. zák. v jeden (§ 166 v novém doslovu) za účel, by tím bylo vysloveno, že se úprava výživného proti nemanželské matce a proti prarodičům s mateřské strany odkazuje na pořad práva Stěžovatel neprávem poukazuje na rozhodnutí čís. 1429 sb. n. s., kde šlo o uplatnění nároku podle § 171 obč. zák. Že stěžovatelé nemohou se dovolávat předpisu § 2 čís. 7 nesp. říz., vyložil správně již odvolací soud.

Čís. 9528.

Zákonnými prostředky k vydobytí převodního poplatku jsou jen vnucené zřízení zástavního práva, vnucená správa, v níž bylo řádně pokračováno, vnucená správa administrativní, byla-li v pozemkové knize poznamenána, a vnucená dražba, nikoli však návrh na omezení exekuce k vydobytí poplatku, aniž přihláška poplatku k dražbě.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1930, R I 1022/29.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost nepřikázal soud prvního státního soudu v přednostním pořadí převodní poplatek. Důvody: Pro převodní poplatek z roku 1924 bylo sice na nemovitosti, již se poplatek týká, zaznamenáno právo zástavní dne 2. února 1926, ale od té doby nebylo ve vymáhání poplatku z nemovitosti zákonnými prostředky pokračováno, takže právo na přednostní zaplacení do dne dražby, t. j. 26. března 1929 uplynutím zákonné lhůty tříleté již zaniklo. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Ve stížnosti se uvádí, že promlčení přednostního práva ohledně převodního poplatku nastalo exekučním návrhem ze dne 24. správně 23. března 1927, avšak ve skutečnosti nelze o přetržení promlčení mluvit, neboť tímto návrhem nebylo pokračováno ve vymáhání poplatku z nemovitosti, nýbrž šlo o omezení exekuce. Rovněž tak nelze mluvit o přetržení promlčení přihlášením poplatku ke dražbě, neboť zákon tento účinek přihlášce k dražbě nepřiznává.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Finanční prokuratura nemá pravdu, domnívající se, že zákonným prostředkem k vydobytí převodního poplatku ve smyslu nařízení ministerstva financí ze dne 3. května 1850, čís. 181 ř. zák. čl. III., jímž se přerušuje promlčení přednostního zákonného zástavního práva pro poplatek, jest i návrh na omezení knihovního zajištění na nižší částku poplatku nebo jeho přihláška k dražbě. Již bývalý vídeňský Nejvyšší soud vyslovil a odůvodnil v judikátu čís. 153, že zákonnými prostředky ve smyslu citovaného nařízení jsou jen vnucené zřízení práva zástavního, vnucená správa, v níž bylo řádně pokračováno, vnucená správa administrativní, byla-li v pozemkové knize poznamenána, a vnucená dražba. Nejvyšší soud neshledává důvodu odchýliti se od tohoto stanoviska, to tím méně, ana stěžovatelka neuvedla důvodu pro odchylku. Návrh na omezení exekuce nelze považovati za prostředek k vydobytí poplatku již dříve knihovně zaznamenaného, ježto návrh nesměřoval k provedení exekuce, nýbrž k jejímu omezení. Účelem přihlášky poplatku k dražbě rovněž není nucené jeho dobývání, ježto se přihláška stane bezpředmětnou, bude-li dražební řízení zastaveno, a proto nelze přihlášku považovati za prostředek k vydobytí poplatku.

Čís. 9529.

Zvolil-li si účastník v nesporném řízení právního zástupce a je-li jeho plná moc ve spisech vykázána, jest soudní vyřízení doručovati tomuto zástupci a lhůta k opravným prostředkům se počítá ode dne, kdy usnesení jemu bylo doručeno.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1930, R I 1027/29.)

Rekursní soud odmítl rekurs v poručenské věci, ježto byl podán až po uplynutí čtrnáctidenní lhůty od doručení napadeného rozhodnutí straně. Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc rekursnímu soudu s příkazem, by, nehledě k odmítacímu důvodu, jehož použil, znovu rozhodl o rekursu do usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Zvolil-li si účastník v nesporném řízení právního zástupce a je-li jeho plná moc ve spisech vykázána, jest všechna soudní vyřízení doručovati podle § 93 c. ř. s. a § 88 zák. o soud. org. tomuto zástupci a lhůta k opravným prostředkům se počítá ode dne, kdy usnesení bylo doručeno jemu, kdežto doručení přímo straně není v takovém případě účinné. (Viz rozh. čís. 1276 sb. n. s. a rozh. býv. nejv. soudu ve Vídni sb. Gl. U. 5495). Ze spisů vyplývá, že usnesení prvního soudu ze dne 4. července bylo doručeno dne 8. července 1929 jen mateřské poručnici, nikoliv též jejímu právnímu zástupci, ačkoliv jeho plná moc ze dne 13. března 1929 byla ve spisech vykázána. Právní zástupce byl